

Людей, звичайно, більше, ніж народу...
Коли виспівуєш на повен рот
Любов до людства... з сотого заходу, —
Згадай, нарешті, і про свій народ,
Хоча б за те, що має він в цю мить
Виконувати каторжну роботу:
За тебе перед людством червонить.

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.